

TTB 0497
I CÔ-RINH-TÔ 8

CƠ ĐỐC NHÂN LIÊN HỆ VIỆC ĂN THỊT

Thưa quý vị và các bạn,

Chúng ta đến một phân đoạn của thư Cô-rinh-tô thứ nhất đề cập đến sự tự do của Cơ-đốc-nhân, từ đoạn 8 đến đoạn 11 câu một. Trong phân đoạn này nói đến một số khía cạnh của tự do Cơ-đốc-nhân. Trong đoạn 8 giải quyết vấn đề khó khăn là có nên ăn thịt hay không, và sự tự do của con cái Đức Chúa Trời trong lãnh vực đặc biệt này.

Chúng ta cần nhận thức tình trạng hội thánh Cô-rinh-tô khi chúng ta đi qua phân đoạn mà Phao-lô đang viết cho họ, ông gọi họ là con người xác thịt, là con trẻ trong Đấng Christ. Trước nhất Phao-lô giải quyết với họ về tánh nhục dục hay con người xác thịt, và sau đó ông giải quyết với họ về đức tính tâm linh. Đây cũng là mức độ của hội thánh trong thời hiện nay, phân đoạn này rất là thích ứng cho các bạn và tôi.

Đề tài ăn uống là một đề tài xưa cũ, giống như đề tài hôn nhân và ly dị. Có nhiều người rất mê ăn uống.

Việc kiêng cử ăn uống là một điều rất quan trọng trong nhiều tôn giáo. Nhiều tôn giáo có luật lệ gắt gao về việc ăn uống và việc kiêng cử.

Thật là thích thú khi thấy trong Kinh thánh Cựu ước, Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên lời hướng dẫn rõ ràng về những loài vật nào được phép ăn và không được phép ăn. Các bạn có thể tìm thấy bảng liệt kê này trong sách Lê-vi ký và trong Phục truyền luật lệ ký đoạn 14.

Ngày nay các bạn thấy có nhiều tôn giáo không cho phép ăn một số loại thịt nào đó, chẳng hạn như người Hồi giáo không cho phép ăn thịt heo, người Ấn độ giáo không cho phép ăn thịt bò, cũng có một số tôn giáo không cho phép ăn bất cứ loại thịt nào. Cũng có một số đông người không theo tôn giáo nào cả, nhưng lại tự đặt ra cho mình một số luật lệ về việc ăn thịt, chẳng hạn ngày này được ăn thịt, ngày kia không được ăn.

Tại sao Đức Chúa Trời có lời hướng dẫn đặc biệt cho người Y-sơ-ra-ên trong việc ăn uống? Đức Chúa Trời giải bày rõ ràng như sau, Phục truyền luật lệ ký 14:1-3

1 Các ngươi là con cái Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Chớ vì người chết mà cắt thịt mình, hoặc cạo giữa hai con mắt; 2 bởi ngươi là một dân thánh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi; Đức Giê-hô-va đã chọn ngươi trong các dân trên mặt đất, hầu ngươi làm dân riêng của Ngài. 3 Chớ ăn một vật chi gớm ghiếc.

Tôi tin rằng việc ăn uống rất quan trọng giữ cho sức khỏe được tốt. Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên lời hướng dẫn về những thực phẩm tốt mà họ nên ăn. Ngay cả thời nay, các bác sĩ cũng có lời hướng dẫn về một số thức ăn nào nên ăn hay cử ăn.

Kinh thánh có bật đèn đỏ báo động để cấm làm một số điều và cho đó là điều sai. Thí dụ như trường hợp uống rượu say sưa bị Kinh thánh kết án, không cần sự tranh luận hay nghi vấn cho việc này. Nhưng có một số điều Kinh thánh không nói rõ trắng hay đen và không có lời hướng dẫn đặc biệt nào, thí dụ việc hút thuốc lá. Cơ-đốc-nhân có nên hút thuốc không? Kinh thánh không cấm, cũng như không cho phép hút thuốc, nhưng vì hút thuốc hại đến cơ thể, mà cơ thể của Cơ-đốc-nhân là đền thờ của Đức Thánh Linh, vì vậy chúng ta không nên hút thuốc. Điều tôi muốn các bạn thấy trong đoạn này là nền tảng lớn mà Phao-lô nêu ra để áp dụng trong việc ăn uống và cũng có thể áp dụng vào các lãnh vực khác.

Có một điều mà chúng ta cần suy xét để hiểu được bối cảnh thành Cô-rinh-tô trong thời của Phao-lô. Nếu chúng ta không hiểu bối cảnh đó, chúng ta mất đi điểm chính yếu của phân đoạn, nơi tốt nhất để mua thịt ngon tại Cô-rinh-tô là các tiệm bán thịt được điều hành bởi các đền thờ ngoại giáo.

Tại Cô-rinh-tô dân chúng đem các súc vật làm của lễ dâng cho các thần tượng. Họ cố gắng đem dâng các súc vật tốt nhất mà họ có được. Thịt đem dâng lên cho các hình tượng, nhưng của lễ chỉ để trên bàn thờ vài phút ngắn ngủi thôi. Sau đó súc vật này được mang xuống và xẻ ra làm thịt bán ở các tiệm thịt xung quanh đền thờ, đó là nơi chợ bán thịt tốt. Nếu dân chúng muốn mua thịt ngon, họ cần đến các chợ bán thịt ở đền thờ, sau khi thịt này đã được dâng cúng cho thần tượng.

Một số Cơ-đốc-nhân ở Cô-rinh-tô bị kể là phạm tội khi họ ăn thịt đã dâng cho thần tượng, vì thế họ hỏi Phao-lô điều này. Thí dụ như trường hợp hai vợ chồng đã tin Chúa được gia đình người bạn mời đến nhà ăn cơm tối. Và họ được đãi ăn thịt rất ngon. Trong khi trò chuyện với nhau hai người này hỏi chủ nhà, “Anh chị mua thịt này ở đâu?” Chủ nhà trả lời, “Chúng tôi mua nó ở tiệm thịt cạnh đền thờ.” Điều này làm cho hai người khách nghĩ là họ bị sai phạm vì ăn thịt đã dâng lên cúng thần tượng. Đó là câu hỏi mà Phao-lô thảo luận trong I Cô-rinh-tô đoạn 8 này. Cơ-đốc-nhân có nên ăn thịt đã dâng cho thần tượng không? Đó là một vấn đề thật khó khăn cho dân chúng trong thành Cô-rinh-tô, bởi vì rất nhiều người trong số họ ra từ lý lịch của người thờ hình tượng. Và họ nghĩ rằng nếu ăn thịt đã cúng dâng cho thần tượng, như vậy kể như đã hòa hiệp với hình tượng. Tôi thấy đây cũng là hoàn cảnh của nhiều người Việt chúng ta trước khi trở lại với Chúa. Trong khi đó những người khác trong hội thánh kể điều đó không có can hệ gì, chẳng có khác biệt gì. Bây giờ xin mời các bạn lắng nghe Phao-lô thảo luận đến vấn đề khó khăn này của người Cô-rinh-tô.

SỰ TỰ DO CỦA CƠ ĐỐC NHÂN LIÊN HỆ ĐẾN VIỆC ĂN THỊT.

I Cô-rinh-tô 8:1- 3

1 Luận đến của cúng các thần tượng thì chúng ta biết mình đều có sự hay biết cả. -Song sự hay biết sanh kiêu căng, còn sự yêu thương làm gương tốt. 2 Nếu có ai tưởng mình biết điều gì, thật người ấy chưa biết như mình nên biết. 3

Nhưng nếu có một người yêu mến Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời biết người đó. -

Sự hiểu biết thường được thổi phồng lên như bông bóng, như ruột bánh xe. Còn tình yêu thường không nổi phồng lên, nhưng được đổ vào cho đầy. Sự yêu thương Đức Chúa Trời và yêu thương lẫn nhau xác chứng qua hành động chúng ta. Sự hiểu biết thường hay phô bày và làm cho chúng ta khó quan hệ với người khác. Thật là nguy hại cho nhiều người nghĩ rằng họ biết nhiều, nhưng thật ra sự hiểu biết của họ rất hạn chế.

Một mục sư kể lại trường hợp xảy ra như sau: Chúng tôi mới vừa kết thúc buổi lễ thờ phượng trong chương trình đại hội về Kinh thánh, và có sáu thanh niên trở lại tiếp nhận Chúa Giê-xu. Sau đó có một người đàn ông đến gặp tôi và nài xin cho một giờ thảo luận riêng với mục sư về đề tài sự lựa chọn của Đức Chúa Trời (election). Sau khi nói chuyện với ông ta năm bảy phút, tôi khám phá ra rằng, ông ta không muốn thảo luận về đề tài sự lựa chọn, nhưng thật ra ông ta muốn nói cho tôi nghe những gì mà ông ta nghĩ về đề tài này. Tôi nhận biết là ông vừa đọc một cuốn sách nói về đề tài này, và ông ta nghĩ rằng ông biết mọi điều về sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Khi nghe ông nói, tôi hình dung lại chính tôi, khi còn là học sinh của trường Kinh thánh tôi đã đến văn phòng của giáo sư trường Kinh thánh để nói cho giáo sư nghe những gì tôi nghĩ về sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Lúc đó tôi nghĩ rằng tôi nói cho giáo sư một số điều mà giáo sư không biết. Giờ đây tôi nghĩ lại và hối tiếc thái độ và hành động không đúng của tôi trước đây.

Thưa các bạn, tôi không biết tình trạng thuộc linh của các bạn như thế nào và mức độ hiểu biết bao nhiêu. Nhưng tôi nghĩ là tất cả chúng ta đều còn ở trong tiến trình cần học hỏi thêm. Như Phao-lô đã nói về chính ông: *cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài.* (Phi-líp 3:10) Đó là sự hiểu biết về Đấng Christ mà chúng ta cần hiểu biết hơn mọi thứ khác.

Phao-lô nói rằng chúng ta có được một mức hiểu biết nào đó, bởi chính nhờ sự hiểu biết này hướng dẫn, điều khiển tác phong. Chúng ta nên hành động bằng tình yêu thương hơn là bởi sự hiểu biết. Tình yêu thương và sự hiểu biết phải đi đôi với nhau và hỗ trợ nhau.

I Cô-rinh-tô 8:4

4 Vậy, về sự ăn của cúng tế các thần tượng, chúng ta biết thần tượng trong thế gian thật là hư không, chỉ có một Đức Chúa Trời, chớ không có thần nào khác.

Sau khi các bạn đến với Đấng Christ, sau khi các bạn học biết Lời của Đức Chúa Trời, các bạn biết thần tượng chỉ là hư không. Đó là cách mà Phao-lô nói về các thần tượng, chúng nó chỉ là hư không. Nhưng có một Đức Chúa Trời hằng sống và quyền năng. Vì thế Phao-lô nói rằng, thịt đã được dâng cho hình tượng không có ảnh hưởng gì. Không có điều gì xảy ra cho nó. Nó không có bị nhiễm độc, thịt vẫn là thịt. Vì thế Cơ-độc-nhân có thể đi ra chợ mua thịt và ăn, không có vấn đề khó khăn nào.

I Cô-rinh-tô 8

I Cô-rinh-tô 8:5- 6

5 Thịt người ta xưng có các thần khác, hoặc ở trên trời, hoặc ở dưới đất, (bởi đó họ thờ nhiều thần nhiều chúa), 6 về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi, là Đức Chúa Cha, muôn vật bởi Ngài mà ra, và chúng ta hướng về Ngài; lại chỉ có một Chúa mà thôi, là Đức Chúa Jêsus Christ, muôn vật đều nhờ Ngài mà có, và chúng ta cũng vậy.

Có nhiều hình tượng được gọi là thần. Trong khi chúng nó chỉ là hư không. Thịt được dâng lên cho hình tượng và để trên bàn thờ vài phút, sau đó được mang xuống và đem bán ngoài chợ. Không có sự thay đổi nào trong thịt, vì thần tượng chỉ là hư không. Các Cơ-độc-nhân được dạy dỗ đã biết điều đó. Cơ-độc-nhân biết rằng chỉ có một Đức Chúa Trời là Cha, và chỉ có Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế. Ngài đã tạo dựng nên mọi tạo vật, và mọi tạo vật thuộc về Ngài.

Thưa quý vị, tôi thấy người Việt chúng ta thờ lạy nhiều hình tượng, nhiều thần tượng và dâng tế lễ cho các thần này, các hình tượng chỉ là hư không mà thôi và rất nhiều người vì không biết nên đã thờ lạy trong nhiều năm qua, và có người thờ phượng hình tượng suốt cả đời.

Tôi xin kêu gọi quý vị nào hiện đang thờ phượng và cúng tế cho các thần khác, xin mời quý vị hãy trở về thờ phượng Đức Chúa Trời, Ngài là Đấng Tạo Hóa, là Chân Thần đáng cho chúng ta thờ phượng.

I Cô-rinh-tô 8:7

7 Nhưng chẳng phải mọi người đều có sự hay biết đó. Một đôi người vì nghĩ thường có thần tượng, nên khi ăn của cúng tế đó cho là của cúng tế thần tượng; thì lương tâm yếu đuối của họ bởi đó ra ô uế.

Những người yếu đuối này là những em bé trong Chúa, họ là Cơ-độc-nhân xác thịt, họ là những người cảm thấy sai phạm khi ăn thịt đã cúng dâng cho thần tượng. Họ không có sự hiểu biết. Lương tâm của họ bị áy náy, khó chịu. Vì thế họ phê bình người khác tự do ăn thịt.

Tôi xin thưa với các bạn là ngày nay chúng ta vẫn còn những việc tương tự. Có một số người, mà họ gọi là Cơ-độc-nhân tách biệt hay biệt lập. Họ nghĩ rằng họ ở mức độ thuộc linh cao hơn, nhưng thật ra họ chỉ bày tỏ sự thiếu hiểu biết. Họ chính là người nói với các bạn đừng làm điều này, đừng làm điều kia. Họ là những người cảm thấy sai phạm khi thấy các Cơ-độc-nhân khác tự do ăn uống. Những Cơ-độc-nhân tách biệt này cũng giống như Cơ-độc-nhân ở Cô-rinh-tô, họ cảm thấy sai phạm khi được đãi ăn thịt đã cúng cho thần tượng. Những người chủ trương tách biệt không phải vì trình độ thuộc linh cao, nhưng vì thiếu hiểu biết.

Bây giờ xin các bạn lưu ý đến nền tảng mà Phao-lô dạy dỗ.

I Cô-rinh-tô 8:8

8 Và, ấy chẳng phải là đồ ăn làm cho chúng ta được đẹp lòng Đức Chúa Trời; nếu chúng ta ăn, chẳng được ích gì, bằng không ăn, cũng chẳng tổn gì.

Thịt không có quan hệ gì trong sự tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Các bạn nhớ là Si-môn Phi-e-rơ cũng có sự khó khăn tương tự. Ông được lớn lên trong một bối cảnh mà họ nghĩ rằng có một số vật ô uế không được ăn theo luật pháp Môi-se. Cho nên trong khái tượng mà Đức Chúa Trời cho Phi-e-rơ thấy và bảo ông hãy đứng dậy và ăn thịt các súc vật được ban cho. Phi-e-rơ từ chối và nói: *Lạy Chúa, chẳng vậy; vì tôi chẳng ăn giống gì dơ dáy chẳng sạch bao giờ.* (Công vụ 10:14). Phi-e-rơ gọi Ngài là Chúa, nhưng cùng lúc ấy không vâng lời Ngài. Sau đó Chúa bảo ông: *Phàm vật chi Đức Chúa Trời đã làm cho sạch, thì chớ cảm bằng dơ dáy* (Công vụ 10:15). Nói một cách khác, Đức Chúa Trời không còn phân biệt súc vật thanh sạch và không thanh sạch nữa. Điều đó đã qua. Giờ đây chúng ta có thể ăn thịt của bất cứ súc vật nào mà chúng ta muốn. Ngày nay chúng ta có thể ăn thịt heo, thịt bò, cá, tôm, rắn v.v..

Phao-lô xác nhận một nền tảng lớn tại đây. Thịt không có làm cho chúng ta được đẹp lòng trước mặt Đức Chúa Trời, hay gây cho chúng ta sự trở ngại nào trong sự tương giao với Chúa. Các bạn có thể dùng nó theo cách nào mà các bạn thích, hoặc là chúng ta chọn không ăn một số thịt này và ăn một số loại thịt khác, điều đó tùy theo sở thích và tự do của mỗi người.

I Cô-rinh-tô 8:9

9 Nhưng hãy giữ lấy, kẻo sự tự do mình làm dịp cho kẻ yếu đuối vấp phạm.

Giờ đây, câu này không nói đến việc đúng hay sai khi ăn thịt. Câu này nói về sự quan tâm đến người khác. Các bạn có sự tự do để ăn thịt nếu các bạn muốn. Nhưng các bạn quan tâm điều gì cho người khác? Các bạn có sự hiểu biết, nhưng tình yêu thương của các bạn thể hiện như thế nào? Các bạn có yêu thương những anh em yếu đuối của mình không? Các bạn có quan tâm đến việc ăn thịt cúng thần tượng ảnh hưởng đến anh em yếu đuối như thế nào?

I Cô-rinh-tô 8:10

10 Bởi vì, nếu có kẻ lương tâm yếu đuối thấy người là người có sự hay biết ngòai ăn trong miếu tà thần, thì há chẳng cũng bắt chước mà ăn của cúng tế sao?

Lý do mà nhiều người trong chúng ta đang hầu việc Chúa không làm một số việc nào đó, vì chúng ta sợ gây vấp phạm cho người khác. Thí dụ việc nhảy đầm, chính nó không có gì sai, nó giống cách tập thể dục cho cơ thể khỏe mạnh. Nhưng có nhiều vũ trường và hộp đêm tổ chức nhảy đầm để kích động tình dục thanh niên, nên chúng ta không nên tổ chức nhảy đầm, hay kích lệ việc nhảy đầm trong hội thánh. Tôi biết là hiện nay có nhiều sự tranh luận về việc nhảy đầm, có người cho đó là đúng, có người cho đó là sai. Việc nhảy đầm đúng hay sai ở nhiều khía cạnh khác nhau, và nhảy đầm đúng hay sai trong từng nơi khác nhau nữa.

Có những việc mà tôi có tự do để làm, hoặc không có tự do để làm. Tại sao vậy? Bởi vì việc làm của tôi đặt căn bản trên tình yêu thương. Tôi không muốn điều tôi làm gây tổn hại cho các anh em yếu đuối. Chẳng hạn như tôi vừa đề cập việc nhảy đầm không có gì sai, nhưng nếu tôi nhảy đầm hay kích lệ việc nhảy

đêm, tôi vô tình mở đường cho thanh niên Cơ đốc đi đến vũ trường và họp đêm nhiều hơn.

I Cô-rinh-tô 8:11

11 Thế thì người lấy sự hay biết mình mà làm hư mắt kẻ yếu đuối, là người anh em mà Đấng Christ đã chết thế cho!

Các bạn thấy là chúng ta hành động trong một nền tảng khác. Nó không phải là vấn đề hành động đúng hay hành động sai. Nhưng nó là vấn đề ảnh hưởng đến những anh em yếu, ảnh hưởng người xung quanh chúng ta. Các bạn thấy, nếu có sự hiểu biết mà thiếu dè giữ là điều nguy hại.

Vì thế Cơ-đốc-nhân không nên đến những nơi thờ phượng và cúng tế hình tượng của các thần hay tham dự vào hoạt động của họ, điều đó có thể đưa các bạn trở lại việc thờ hình tượng và có thể gây vấp phạm cho đức tin của các anh em khác. Tôi mong rằng các bạn là người mạnh mẽ có sự hiểu biết, xin các bạn hãy đề phòng các hành động của mình, vì nếu thiếu dè giữ sẽ ảnh hưởng đến người xung quanh.

I Cô-rinh-tô 8:12

12 Khi nào mình phạm tội cùng anh em như vậy, làm cho lương tâm yếu đuối của họ bị thương, thì là phạm tội cùng Đấng Christ.

Phao-lô nói rằng khi chúng ta gây cố cho người đã tin Chúa Giê-xu sa ngã thì chúng ta phạm tội với Ngài. Vì vậy hành động của chúng ta trong đời sống cần phải suy xét cẩn thận hơn.

I Cô-rinh-tô 8:13

13 Cho nên, nếu đồ ăn xui anh em tôi vấp phạm, thì tôi sẽ chẳng hề ăn thịt, hầu cho khỏi làm dịp vấp phạm cho anh em tôi.

Đây là động lực cho các hành động của chúng ta, chúng ta có thể ăn thịt, nhưng nếu nó gây cho anh em vấp phạm thì chúng ta phải tránh, Phao-lô nói lại nền tảng này một lần nữa trong đoạn 10. *Mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều có ích; mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều làm gương tốt.* (I Cô-rinh-tô 10:23)

Vì thế ở đây chúng ta không nên tranh cãi với nhau vấn đề đúng hoặc sai. Nhưng nó là vấn đề quan tâm ảnh hưởng đến các anh em yếu đuối đức tin. Nó không phải là vấn đề sự hiểu biết. Mọi sự đều có phép làm. Nhưng sự tự do của Cơ-đốc-nhân không phải căn cứ trên những gì được cho phép. Người đó không phải hành động theo luật lệ. Sự tự do của Cơ-đốc-nhân được bao bọc trong tình yêu thương. Hành động của chúng ta phải tránh gây vấp phạm cho anh em mình, và muốn sao cho anh em được phước hạnh. Đó là cách thể hiện hành động của Cơ-đốc-nhân. Đó chính là động lực cho các hoạt động Cơ đốc. Sự hiểu biết của tôi nói cho tôi làm việc làm đó là đúng, nhưng vì tình yêu thương của tôi đối với anh chị em yếu đuối đức tin ngăn cản tôi hành động.

Có một số hành động có thể làm và chẳng có tổn hại gì với chúng ta là người mạnh mẽ trong đức tin, nhưng có thể làm tổn hại cho một số anh chị em khác, vì họ là những người còn non trẻ trong đức tin, còn đang học hỏi để lớn lên trong đời sống Cơ-đốc-nhân. Chúng ta cần thận trọng để đừng gây vấp phạm cho những người non trẻ này. Khi chúng ta yêu thương người khác thì quyền tự do của chúng ta phải được xem là kém quan trọng hơn, chúng ta cần quan tâm và giúp gây dựng đức tin người yếu đuối.

Quý vị và các bạn thân mến, chúng ta ở trong Chúa, chúng ta có được sự tự do thật, nhưng chúng ta cần dùng sự do của mình hợp lẽ để làm vinh hiển danh Đức Chúa Trời, để gây dựng nhau trong đức tin.

Thân chào quý thánh giá, kỳ sau chúng ta tìm hiểu tiếp đến Cô-rinh-tô thứ nhất đoạn 9, nói về chức vụ sứ đồ.